

РЕШЕНИЕ

№ 7518

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 84 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА

при участието на секретаря ВАСКА Т. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА Гражданско дело № 20211110133057 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Производството е образувано по искова молба на В. Д. М., ЕГН *****, срещу Д. Р. А., ЕГН *****, която се поддържа и в съдебно заседание. Предявени са искове с правна квалификация чл. 59, ал. 9 от Семейния кодекс (СК) за изменение на мерките, постановени с решение № 20080635 от 29.03.2021 г., постановено по гр. д. № 23682/2019 г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 20.04.2021 г., и чл. 127а, ал. 2 СК за предоставяне на съгласие, заместващо съгласието на ответника за извеждане на децата на страните в чужбина.

В молбата се твърди, че страните са родители на Рикардо Димитров А., Даян Димитров А. и Валентин Димитров А.. Твърди се, че през 2018 г. страните са постигнали споразумение ответникът да полага грижи за детето Рикардо, а ищцата – за Даян. Ищцата сочи, че на 28.02.2019 г. е заминала за Ирландия, където живеела и работела понастоящем, както и че има подсигурано жилище и добър доход. Твърди, че с решение № 20080635 от 29.03.2021 г., постановено по гр.д. № 23682/2019 г. по описа на Софийски районен съд, образувано по искова молба на ответника, родителските права по отношение на трите им деца били предоставени на бащата, а на майката бил определен режим на лични отношения с децата и същата била осъдена да им заплаща издръжка. Поддържа, че са настъпили изменения на обстоятелствата, поради което моли мерките, постановени с цитираното решение, да бъдат изменени, като упражняването на родителските права по отношение на малолетните деца Даян и Валентин бъде предоставено на нея, местоживеенето им да бъде определено да бъде при нея, на бащата да бъде определен режим на лични отношения с децата, както и бащата да бъде осъден да заплаща месечна издръжка на децата в размер на по 162,50 лева за всяко. Соци, че между нея и децата има изградена силна емоционална връзка, както и че в Ирландия може да им осигури по-добър начин на живот и да полага

необходимите грижи за тях. Излага съображения, че с нейна помощ децата бързо ще се адаптират към новата среда и ще преодолеят езиковата бариера. Моли съда да постанови решение, с което да замести съгласието на бащата за пътуване на децата Даян и Валентин, придружавани от майката или упълномощено от нея лице, извън пределите на Р. България неограничен брой пъти във всички страни от Европейския съюз от влизане в сила на решението до навършване на пълнолетие на децата. Претендира разноски.

В преклузивния едномесечен срок е постъпил отговор от ответника чрез адв. М. Д.. Оспорва предявените искове като неоснователни. Претендира разноски.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение (чл. 12 ГПК) и закона (чл. 5 ГПК), намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните, че същите са родители на Рикардо Димитров А., роден на 05.07.2007 г., Даян Димитров А., роден на 27.10.2009 г., и Валентин Димитров А., роден на 22.04.2012 г., като тези обстоятелства се установяват и от събраните по делото писмени доказателства (л.4, л. 5, л. 6 и л. 8 от делото).

С решение № 20080635 от 29.03.2021 г., постановено по гр.д. № 23682/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 83 с-в, влязло в сила на 20.04.2021 г. упражняването на родителските права по отношение на децата Рикардо Димитров А., Даян Димитров А. и Валентин Димитров А. са предоставени на бащата, като местоживеенето им е също е определено при бащата, а на майката е определен режим на лични отношения с децата и същата е осъдена да заплаща издръжка в размер на по 162,50 лева за всяко дете, за Рикардо и Даян считано от 24.04.2019 г., а за Валентин считано от 01.03.2019 г., до настъпване на законна причина, водеща до изменение или прекратяване на дължимата издръжка, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане на дължимата сума (л. 13 – л. 17 от делото).

Видно от изготвената по делото служебна справка за ответника има регистриран трудов договор от 23.08.2006 г. с „ВАС ПРО“ ООД, ЕИК 131288936 (л. 35 от делото).

От представеното по делото удостоверение от „ВАС ПРО“ ООД се установява, че за периода от м. август 2021 г. до м. юли 2022 г., Д. Р. А. е получил доход в общ размер на 16 374,14 лв. или средно по 1 364,51 лв. на месец (л. 111 от делото).

Установява се от представената по делото служебна бележка изх. № 1201-1 от 01.12.2021 г., че „ВАС ПРО“ ООД в качеството си на работодател на ответника е предоставил за безвъзмездно ползване на последния и трите му деца имот, находящ се в гр. София, ул. „Месечинка“ № 166 и представляващ двуетажна къща, състояща се от четири стаи и кухня, както и прилежащото към нея дворно място, собственост на дружеството (л. 53 от делото).

Видно от представеното по делото писмо от 15.03.2022 г., изд. от Gola Wood Works Ltd., ищцата работи в посоченото дружество на пълно работно време, 39-часова работна седмица, назначена е на длъжност „главен оператор“ и получава 10,50 евро на час (л. 119 от делото).

От представените по делото три броя удостоверения, издадени от 79. СУ „Индира Ганди“ – София, се установява, че децата Валентин, Даян и Рикардо са ученици в 79. СУ „Индира Ганди“ дневна форма на обучение, като през учебната 2021/2022 г. Валентин е ученик в 3 клас, Даян – в 6 клас, а Рикардо – в 7 клас, както и че Рикардо не посещава редовно училище и по отношение на него предстои санкция, поради голям брой неизвинени отсъствия (л. 55 – л.57 от делото).

От приложеното по делото писмо изх. № 23-00-411/22.06.22 г. от Национална здравноосигурителна каса до процесуалния представител на ищцата се установява, че към датата на справката децата Даян и Валентин не присъстват в пациентската листа на нито

един общопрактикуващ лекар (л. 134 от делото). Видно от приложената към писмото справка в периода от 21.06.2019 г. до 31.12.2021 г. личен лекар на децата Даян и Валентин е била д-р Иванка Първанова, (л. 146 и л. 168 от делото).

Представени са справки от Национална здравноосигурителна каса за извършени прегледи на Даян за периода от 13.05.2010 г. до 25.05.2021 г. и на Валентин за периода от 29.05.2012 г. до 25.05.2021 г.; справки за извършени изследвания на Даян за периода от 21.12.2011 г. до 09.12.2015 г. и на Валентин за периода от 01.11.2012 г. до 11.01.2018 г.; справка за отчетени хоспитализации на Даян; справки за извършена стоматологична дейност на детето Даян за периода от 11.02.2013 г. до 19.12.2018 г. и на Валентин за периода от 11.06.2015 г. до 10.08.2018 г. (л. 135 – 142, л. 143 – л. 146, л. 146, л. 147 – л. 149, л. 150 – л. 160, л. 161 – л. 166, л.167 от делото).

По делото са представени и приети заверени преписи на здравни книжки на децата Валентин и Даян, от които се установява, че на 28.06.2022 г. като личен лекар на децата е била вписана д-р Николета Михова (л. 197 и л. 208 от делото).

Представен е амбулаторен лист от 21.06.2022 г., издаден от д-р Биляна Петрова Узунова, за извършен очен преглед на детето Валентин (л. 212 от делото).

По делото, съгласно изискванията на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт е представен социален доклад на ДСП – Красно село. Изразява се становище, че в интерес на децата е да имат пълноценни и редовни контакти с двамата си родители, както и двамата родители да са ангажирани със задоволяване на потребностите им. Сочи се, че понастоящем основните грижи за децата се полагат от бащата, който задоволява потребностите им от покрив, облекло, храна, здравни грижи, образование и емоционален комфорт. Децата се отглеждат в къща с добри хигиенно-битови условия за живот (л. 71- л. 73).

От служебно изисканата справка от 03 РУ – СДВР,МВР, се установява, че детето Рикардо Димитров А. се води на отчет в 06 РУ – СДВР от ИДПС Ирена А.а (л. 97 от делото).

Видно от приложената по делото справка от 06 РУ – СДВР, МВР, непълнолетният Рикардо е заведен на отчет пред м.март 2022 г. за извършено престъпление по чл. 194, ал. 1 НК, за което има заведена преписка № 2284 ЗМК 491/22 г. по описа на 09 РУ – СДВР. До тогава непълнолетният не се е водил на отчет, въпреки че има противообществени прояви и закононарушения. Видно от посочената справка по отношение на Рикардо са гледани няколко възпитателни дела, по които са наложени възпитателни мерки по чл. 13, ал. 1 ЗБППМН (л. 103 от делото).

Видно от писмо на 06 РУ – СДВР, в периода от 2019 г. до 2022 г. срещу Рикардо Димитров А. са били образувани преписки за извършени общо седем престъпления (отнемане на МПС и кражби), като шест от тях били прекратени и изпратени за налагане на възпитателни мерки, съгласно чл. 61, ал. 1 НК, а седмата – изпратена на СРП (л. 100 от делото).

Съдът не цени представените по делото извадки за парични преводи, тъй като в тях липсва основание за превода, в част от тях не е посочен наредителят (изпращачът), а в друга част – наредител (изпращач) е лице, различно от ищцата (л. 120 – л. 133 от делото).

По делото е приложен заверен препис от пр.пр. № 50362/2020 г. по описа на Софийска районна прокуратура. Видно от материалите по преписката на 17.12.2020 г. е образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 149, ал. 1 НК.

Други относими по делото писмени доказателства не са представени.

Изслушана по реда на чл. 59, ал. 6 СК, ищцата е изразила желание да упражнява родителските права по отношение на децата Валентин и Даян. Заявила е, че преди заминаването ѝ за чужбина тя и двете деца са живеели отделно от бащата, както и че може да се грижи за тях и да им осигури необходимите жилищни условия, образование и възпитание. Няма против да води децата в България, за да се виждат с баща си, както и

последният да идва да ги вижда. Сочи, че детето Даян има силна емоционална връзка с нея и категорично не желае да живее с баща си и брат си Рикардо, тъй като последният упражнявал тормоз над него (л. 76 – гръб от делото).

Изслушан по реда на чл. 59, ал. 6 СК ответникът също е изразил желание да упражнява родителските права по отношение на трите деца. Заявява, че може да се грижи за тях, да ги възпита и да ги осигури материално. Сочи, че живеят в двуетажна къща, където има необходимите условия за отглеждането на децата (л. 76 – гръб от делото).

Съгласно изискванията на чл. 15, ал. 1 ЗЗДт, съдът е изслушал децата Валентин и Деян. Детето Валентин е споделило, че е ученик в 79 СУ в ж.к. „Люлин 6“, ходи на занималня и там си подготвя уроците, както и че баща му го води и взима от училище. Споделя също така, че за него се грижи баща му, с който се чувства добре. Живее с баща си и двамата си братя. Чувства се добре и нищо не го притеснява въщи. Заявява, че не се е виждал с майка си от година, като само брат му поддържа връзка с нея, тъй като той няма телефон (л. 112 от делото).

Изслушан от съда, детето Даян е споделило, че живее в ж.к. „Люлин 7“ с дядо си и ходи на училището си в ж.к. „Люлин 6“ пеша, а понякога с трамвай. Споделя също така, че баща му и братята му живеят на друго място, но той не ходи при тях, тъй като по-големият му брат го тормози. Сочи, че знае, че брат му е откраднал пари, които сега баща му ги връща. Заявява, че баща му не се интересува от тях, че при майка си се чувства по-добре и желае да живее при нея в Ирландия (л. 112 от делото).

Социалният работник, присъствал при изслушването на децата, е изразил становище, че изслушването е проведено спокойно и децата са отговаряли искрено на поставените въпроси (л. 112 от делото).

От показанията на разпитания по делото свидетел Румен Василев – баща на ищцата, които съдът прецени по реда на чл. 172 ГПК, се установява, че детето Даян от година и половина живее при него, а детето Валентин живее при баща си. Свидетелства, че майката почти всеки ден се обажда на Даян и изпраща пари за издръжката му чрез него, които им били достатъчни, както и че почти всеки месец изпраща подаръци на детето. Споделя, че когато майката се прибира се вижда и с другите деца в къщата, в която той живее. Сочи, че детето Даян е самостоятелно и ходи сам на училище, както и че децата Даян и Валентин учат в едно училище и се виждат почти всеки ден. Свидетелства, че с парите, които праща майката за Даян плаща битовите консумативи въщи, както и че пазарува и той, и детето (л. 113 от делото).

Съдът кредитира свидетелските показания, само в обсъдената им част като последователни, логични и вътрешно непротиворечиви. Настоящият съдебен състав не намира пречка да ги ползва при формиране на свободното си вътрешно убеждение, още повече, че същите са събрани въз основа на лични впечатления и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

От показанията на разпитаната по делото свидетелка Гергана Панова, се установява, че детето Даян от известно време живее при дядо си. Свидетелката сочи, че с детето Валентин не могат да се свържат почти никога, като майката прави опити да се свърже с него, но той е с отнет телефон. Свидетелства, че двете деца са идвали на гости в дома ѝ и са в добри отношения. Сочи, че Даян ѝ е разказвал, че Рикардо проявява насилствени действия по отношение на Валентин като например да си показва части от тялото. Споделя, че ищцата я е молила да помага на децата да наваксат учебния материал, като тя е помагала на Валентин и Даян. Съдът кредитира свидетелските показания, само в обсъдената им част като последователни, логични и вътрешно непротиворечиви (л. 113 от делото).

Разпитана в съдебно заседание свидетелката Недка Стоянова споделя, че през последните две години за децата Валентин и Рикардо се грижи техният баща. Съдът

кредитира свидетелските показания, само в обсъдената им част като последователни, логични и вътрешно непротиворечиви. В останалата им част, съдът не ги цени, тъй като свидетелката възпроизвежда факти и обстоятелства, на които не е станала лично свидетел, а са му споделени от страна в производството – в случая ответника (л. 113 – гръб от делото).

От показанията на разпитания по делото свидетел Михаил Маринов се установява, че децата Валентин и Рикардо живеят при баща си, а Даян – при дядо си. Споделя, че ответникът звъни на Даян, но последният не отговаря. Свидетелства, че доколкото знае майката живее в чужбина и децата не са я виждали. Не знае дали майката поддържа контакт с децата и дали им дава издръжка. Сочи, че е виждал децата по време на онлайн обучението да ползват компютър, с който осъществяват връзката с училище. Не е забелязал да има конфликт между ответника и децата, както и между самите деца. Споделя, че бащата е трудово ангажиран. Съдът кредитира свидетелските показания, само в обсъдената им част като последователни, логични и вътрешно непротиворечиви. В останалата им част, съдът не ги кредитира, тъй като същите не са придобити от лични впечатления (л. 113 – гръб – л. 114 от делото).

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По отношение на иска с правна квалификация чл. 59, ал. 9 СК:

Като взе предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че предявената молба от В. Д. М., с правна квалификация чл. 59, ал. 9 СК за изменение на мерките за упражняване на родителски права, местоживее, определяне режим на лични отношения на бащата с децата Даян и Валентин и заплащане на издръжка, определени по силата на решение № 20080635 от 29.03.2021 г. на СРС, 83 състав, по гр. д. № 23682 по описа за 2019 г., влязло в сила на 20.04.2021 г., за основателна. Това е така, тъй като по делото се установи, че са възникнали след влизане в сила на съдебния акт, с който са предоставени за упражняване родителските права, нови обстоятелства, които са от съществено значение и водят до извода, че интересите на децата ще бъдат по-добре защитени като родителските права се предоставят на другия родител – в настоящия случай на майката.

В т.V от Постановление № 1 от 12.11.1974 г. на Пленума на ВС, което не е загубило силата си, са изброени обстоятелства, чиято промяна може да обоснове изменение на вече определените мерки относно упражняването на родителските права. Те са разделени в две групи. В първата се включват промени, които засягат положението на детето и такива, които засягат мерките и тяхната ефективност, а втората (особена група), включва обстоятелства, които са свързани с нововъзникнали права и задължения на родителите, по повод задължителното спазване на вече определените мерки. Всяка една от тези групи включва примерно изброени обстоятелства, при наличието на които – след съвкупна преценка и баланс на всички други съотносими към конкретния случай обстоятелства – може да се стигне до промяна на вече определените мерки. Преценката следва да се прави с оглед интересите на детето. Посоченото обстоятелство: „пречки на родителя, който отглежда детето, за осъществяване на личните отношения с другия родител” е включено във втората от гореизброените групи (в особената група на нововъзникналите права и задължения на родителя по повод задължителното спазване на вече определените мерки). Няма спор, че общуването на детето с всеки един от родителите е необходимо за неговото формиране като личност и съдейства за правилното му развитие и възпитание. Поведение на родител, на който е предоставено упражняването на родителските права, с което възпрепятства контакта с другия родител не е в интерес на детето. Дали подобно поведение е основание за промяна на вече определените мерки относно упражняването на родителските права, е въпрос на конкретна преценка, която следва да се направи съобразно установените по делото факти относно характера, вида и честотата на това поведение, като бъде взето предвид как това се е отразило на детето и другите релевантни факти. Във всички случаи следва да се извърши

задълбочена съпоставка на относимите в конкретния случай обстоятелства относно възпитателските качества на всеки един от родителите, моралния облик, начин, вид, продължителност, ефективност на полаганите грижи към детето, желанието да живеят с детето, привързаността на детето към съответния родител, дали родителят разполага с помощта на трети близки до детето лица, на които при нужда може да разчита, социалната среда, в която предстои да живее детето след евентуалната промяна (включително бит, нрави, схващания, менталитет на обкръжаващите родителски лица), жилищно-битови условия на живот, финансови възможности, начин на живот, пол и възраст на детето (в този смисъл и Решение № 395 от 20.12.2012 г., III г.о., ВКС, Решение № 331 от 01.11.2013 г., IV г.о., ВКС).

В настоящия случай, в хода на производството са събрани доказателства, от които може да се направи категоричен извод за изменение на обстоятелствата след постановяване на решение № № 20080635 от 29.03.2021 г. на СРС, 83 състав, по гр. д. № 23682 по описа за 2019 г., влязло в сила на 20.04.2021 г.

От показанията на всички разпитаните по делото свидетели, се установи, че бащата трайно не полага грижи за детето Даян. Същото живее с дядо си по майчина линия /св. Василев/, който полага грижи за него. Не се установява бащата да се интересува и грижи за детето Даян, независимо, че не живеят заедно.

По отношение на детето Валентин има данни по делото, че спрямо него са упражнявани насилнически действия от по – големият му брат Рикардо. Това се установява от показанията на свидетелката Панова, а и от споделеното от самото дете при изслушването. По делото се установява още, че именно Рикардо е криминално проявен в една много ранна детска възраст. Същият се води на отчет в 06 РУ – СДВР от ИДПС Ирена А.а (л. 97 от делото). Видно от приложената по делото справка от 06 РУ – СДВР, МВР, непълнолетният Рикардо е заведен на отчет пред м.март 2022 г. за извършено престъпление по чл. 194, ал. 1 НК, за което има заведена преписка № 2284 ЗМК 491/22 г. по описа на 09 РУ – СДВР. По отношение на Рикардо са гледани няколко възпитателни дела, по които са наложени възпитателни мерки по чл. 13, ал. 1 ЗБППМН (л. 103 от делото). Видно от писмо на 06 РУ – СДВР, в периода от 2019 г. до 2022 г. срещу Рикардо Димитров А. са били образувани преписки за извършени общо седем престъпления (отнемане на МПС и кражби), като шест от тях били прекратени и изпратени за налагане на възпитателни мерки, съгласно чл. 61, ал. 1 НК, а седмата – изпратена на СРП (л. 100 от делото). От социалният доклад става ясно и, че детето Рикардо е в процес на преместване в друго училище и е насочен за ползване на социални услуги в общността към Център за обществена подкрепа.

Отделно от това от справката от НЗОК се установява, че към 22.06.2022г. децата не са регистрирани в пациентска листа на нито един общопрактикуващ лекар. Това обстоятелство не се променя от представените от ответника здравноосигурителни книжки, видно от които се установява, че шест дни след справката от НЗОК, децата вече имат регистриран личен лекар.

Независимо, че по делото има единствено данни за образуване на наказателно производство по отношение на ответника и отчитайки презумпцията за невиновност, сам по себе си фактът на извършване на една предварителна проВ. и то за престъпление по чл. 149, ал. 1 НК /блудство с лица, ненавършили 14 годишна възраст/ представлява лоши характеристични данни за личността на ответника.

Гореизложеното идва да покаже, че в действителност бащата не може да се справя с отглеждането и възпитанието на децата си, като единствено е създал една рисков среда за правилното развитие на децата, което поведение съдът намира за силно укоримо. Налице е изменение на обстоятелствата, от които следва и да се изменят постановените по-рано мерки с решение № 23682/2019 г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 20.04.2021 г. и да бъдат определени нови.

Установи се и, че молителката има възможностите, да задоволи потребностите на децата си. Същата е в трудово правоотношение и получава добри доходи /л. 21 от делото/. В Ирландия има подсигурено жилище /л.19 от делото/, макар и да е на базата на наемно правоотношение.

Съгласно разясненията, дадени с Постановление № 1/1974 г. правната възможност да се изменят мерките в зависимост от настъпили промени в обстоятелствата, е израз на грижата за защита правата и интересите на детето. Тя е конкретно приложение на принципа за всестранна защита на децата, поради което е наложителна преценката от страна на съда за ефикасността на взетите мерки и за правилното упражняване на родителските права. Ако обстоятелствата, при които първоначално е постановено упражняването на родителските права, се изменят съществено, то тогава се налага вземане на нови мерки съобразно изменените обстоятелства.

От анализа на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доклада на съответните социални служби се налага извода, че са налице съществени промени в обстоятелствата по смисъла на чл. 59, ал. 9 СК, обуславящи постановяване на нови мерки по упражняването на родителските права.

Децата следва да бъдат отглеждани и възпитавани в близка и топла за тях среда, където се чувстват сигурни и обичани. Да им бъдат осигурени грижи, както по отношение на физическото им развитие и здраве, така и за развитието им като пълноценни личности, каквато бащата в настоящия случай не е съумял да създаде.

И доколкото водеща за съда следва да бъде преценката за най-добрия интерес на децата, този интерес предпоставя, най-вече, наличието на стабилност и константна среда, за да се гарантира нормалното им развитие.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че предявената от молителката В. М. молба с правна квалификация чл. 59, ал. 9 СК следва да бъде уважена.

При този изход на делото, съдът следва да измени мерките, определени по силата на решение № № 23682/2019 г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 20.04.2021 г.

Ето защо, родителските права следва да се упражняват от майката, при която и децата Даян и Валентин да живеят. На ответника да бъде определен режим на лични отношения с децата, който да е реално изпълним, като вземе предвид, че майката живее в Ирландия, а именно: Всяка календарна година за 30 (тридесет) дни през лятото, по време, което не съвпада с годишния платен отпуск на майката. Всяка календарна година за времето през пролетната ваканция на децата (при наличие на такава) и всяка нечетна календарна година за коледно-новогодишните празници, като майката се задължава да предава децата на бащата на територията на Р. България в първия ден от съответния режим на лични отношения, а бащата да го предава на майката на територията на Р. България в последния ден на съответния режим на лични отношения, като предаването на децата се осъществява на адреса по местоживее на бащата, за който последният е длъжен да уведоми майката писмено, респективно и при неговата промяна. Съдът, при определяне режима на лични отношения, съобрази привързаността на децата към техния баща, емоционална връзка между тях, както и че в интерес на децата е да се съхрани връзката с него.

Претенцията за присъждане на издръжка на децата в размер на 162,50 лева за всяко едно от тях, се явява основателна. Това е така, тъй като извършвайки преценката по чл. 142, ал. 1 СК съобразно нуждата на децата, както и доходите на бащата, който получава средно месечно брутно трудово възнаграждение в размер на средно по 1 364,51 лв. на месец, настоящият съдебен състав приема, че заплащането на издръжка в размер на 162,50 лева за всяко едно от децата, не би го затруднило. Издръжката се дължи от влизане на решението в сила в частта относно определеното местоживее на детето, до настъпване на законово

основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, платима до първо число на месеца, за който се дължи.

Предвид гореизложеното, съдът следва да прекрати издръжката, която майката е осъдена да заплаща на децата си Даян и Валентин, считано от влизане в сила на настоящото решение в частта за определеното местоживее на детето.

По отношение молбата с правна квалификация чл. 127а, ал. 2 СК:

Съдът, като взе предвид конституционно прогласения принцип в чл. 35, ал. 1, изр. първо от Конституцията на Република България (КРБ), според който всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, намира, предявената молба за основателна. Същевременно, за да може молителката да упражнява ефективно режима си на лични отношения с децата, тя трябва да разполага с възможност да ги извежда извън територията на Република България – необходима мярка относно упражняването на тези права се явява именно съдебното разрешение за пътуване на децата извън територията на Република България.

Даването на разрешение за пътуване на дете в чужбина в случаите, когато един от родителите не дава съгласие за това, само за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави, следва да се извършва въз основа на цялостен и задълбочен преглед на конкретната семейна ситуация и на всеки един от факторите от физическо, емоционално, психологическо, материално и медицинско естество, включително при разумна и балансирана преценка на интересите на всяка от страните и предвид правилото, че във всички решения, отнасящи се до децата, техните интереси трябва да бъдат от първостепенно значение (*Вж. Тълкувателно решение № 1/ 2016 г. от 03.07.2017 г. на ВКС, ОС на ГК*).

В настоящия случай се установи по делото, че родителите на децата са разделени. Майката, считано от 2019 г. живее и работи в Ирландия, като реализира седмичен доход в размер на 409,50 евро или приблизително 1 638,00 евро на месец (409,50 евро x 4 седмици).

Като взе предвид горното, съдът счита молбата за основателна и следва да я уважи, като замести съгласието на бащата за пътуване на малолетните деца Даян и Валентин, придружавани от своята майка В. Д. М., или от трето пълнолетно лице, упълномощено от нея, извън територията на Република България до всички държави членки на Европейския съюз, неограничен брой пъти по време, считано от влизане в сила съдебно решение.

Настоящият съдебен състав извършвайки преценката по чл. 242, ал. 2, т. 3 от ГПК намира, че не следва да се допуска предварително изпълнение на решението, тъй като от една страна не би могло да се презюмира настъпването на значителни и непоправими вреди за ищеца от закъснението на изпълнението, нито самото изпълнение би станало невъзможно, а от друга страна с оглед характера на спорното материално право такова предварително изпълнение не би следвало да се допуска, поради което искането за допускане на предварително изпълнение следва да бъде оставено без уважение.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане направените по делото разноски има от двете страни. Следва да се има предвид обстоятелството, че за разлика от исковото производство, в настоящото производство (спорна съдебна администрация) не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на родителските права, признати и гарантирани от закона, така че липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното им дете, ползва и

дватама родители и затова всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора (Вж. Определение № 385/25.08.2015 по дело № 3423/2015 на ВКС, ГК, I гр.отд.). Поради гореизложеното, претенцията за присъждане на сторените от страните разноски следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответницата дължи държавна такса за определената в полза на децата издръжка на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс (ТДТССГПК) в размер на 468,00 лева, по сметка на Софийския районен съд.

Така мотивиран, Софийският районен съд, Трето гражданско отделение, 84-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 59, ал. 9 СК, постановените с решение № 20080635 от 29.03.2021 г., постановено по гр. д. № 23682/2019 г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 20.04.2021 г., мерки за упражняване на родителски права, местоживеенето на децата, режима на лични отношения и заплащането на издръжка, в следния смисъл:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на децата Даян Димитров А., ЕГН ***** и Валентин Верков Маринов, ЕГН ***** на майката В. Д. М., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на децата Даян Димитров А., ЕГН ***** и Валентин Верков Маринов, ЕГН ***** при тяхната майка В. Д. М., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ на бащата Д. Р. А., ЕГН *****, с децата Даян Димитров А., ЕГН ***** и Валентин Верков Маринов, ЕГН *****, както следва: Всяка календарна година за 30 (тридесет) дни през лятото, по време, което не съвпада с годишния платен отпуск на майката, както и всяка календарна година за времето през пролетната ваканция на децата (при наличие на такава) и всяка нечетна календарна година за коледно-новогодишните празници, като майката се задължава да предава децата на бащата на територията на Р. България в първия ден от съответния режим на лични отношения, а бащата да ги предава на майката на територията на Р. България в последния ден на съответния режим на лични отношения, като предаването на децата се осъществява на адреса по местоживее на бащата, за който последният е длъжен да уведоми майката писмено, респективно и при неговата промяна.

ОСЪЖДА Д. Р. А., ЕГН *****, да заплаща на децата Даян Димитров А., ЕГН ***** и Валентин Верков Маринов, ЕГН *****, действащи чрез своята майка и законен представител В. Д. М., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 162,50 лева, за всяко едно от децата по отделно, считано от влизане в сила на решението в частта за местоживеенето на децата до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, платима до първо число на месеца, за който се дължи.

ПРЕКРАТЯВА издръжката, която майката В. Д. М., ЕГН *****, е осъдена да заплаща на децата Даян Димитров А., ЕГН ***** и Валентин Верков Маринов, ЕГН *****, считано от влизане в сила на настоящото решение в частта за определеното местоживее на детето.

ОСЪЖДА Д. Р. А., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер 468,00 лева, представляваща държавна такса върху издръжката на децата,

на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК.

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на основание чл. 127а, ал. 2 СК на бащата Д. Р. А., ЕГН *****, за пътуване на малолетните деца Даян Димитров А., ЕГН ***** и Валентин Димитров А., ЕГН *****, придружавани от своята майка В. Д. М., ЕГН ***** или от трето пълнолетно лице, упълномощено от нея, извън територията на Република България във всички държави членки на Европейския съюз, неограничен брой пъти, считано от влизане в сила на съдебно решение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на предварително изпълнение на настоящото решение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на страните за присъждане на сторените от тях разноски в производството, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____